

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld. za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za tiskarje velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz iztoka

nam tudi denašnji dan nij še prinesel pričakovane odločitve.

Zadnja poročila iz Carigrada v Pariz 8. t. m. pravijo, da se obravnavanja še nadaljujejo, in da se bode konferencija še večkrat sešla, predno pooblastenci pretrgajo diplomatske zveze. Drug telegram v Berlin pa poroča, da so 7. t. m. evropski poslaniki razgovarjali se pri Ignatievu ter sklenili, da v konferenciji 8. t. m. izreko, da svoja terjanja nespremenjena vzdržé in da kratko in malo nobenih koncesij več ne dadé.

Tretji telegram oficijozno iz Carigrada pak pravi 8. januarja tako: V denašnji seji konference je italijanski zastopnik Corti pobí in ovrget dokazovanja, katera je bil Savfet-paša v zadnji seji razvil. Salisbury je podpiral Cortija. Vendar Turki nijso nehali odbijati nekaterih točk, a udeleževali so se pogovorov o garancijskem vprašanji, posebno o organizaciji nadzorne komisije. Nadaljevanje v posvetovanji se je odložilo na sredo. Sploh se misli, pravi ta telegram, da bode konferenca le še malo sej imela.

Tako imajo ne mara oni časniki uže prav, ki se norca delajo iz te diplomacije, da posnemlje slabe komedijante, ki, da bi več gledalcev v svoje predstave privabili, napovedujejo, da jutri „zadnjikrat“ igrajo, potem napovedo pa še „nepreklicljivo zadnjikrat“, a igrajo vendar potem kasneje še kar prosto in res zadnjikrat. Tudi diplomacija je bila uže za ponedeljek „zadnjikrat“ napovedala se.

Da bi se iz vsega tega mir naredil, nij verjetno ni onim več, ki ga za vsako ceno želé. Celo magjarski „Hon“ je prisiljen z žalostjo priznati, da bode odslej ruska vojska izpolnjevala voljo Evrope. Dobro. Večina av-

strijskih prebivalcev, zlasti mi vsi Slovani, bodo rusko vojsko blagoslovljali, kadar udere s slovansko in krščansko zastavo v Bulgarijo, brate svoje in naše osvobodit. Če dalje magjarski „Hon“ in za njim nemško judovska „N. Fr. Pr.“ divje pridigovata: „Pri zelenej mizi v Carigradu smo sedeli poleg Rusije, a v Bulgariji si bomo nasproti stali,“ — je vse to šoviniziranje neškodljiva magjarska in judovska jeza, slepa strast, ker po sreči magjarski kričachi nemajo oblasti vojskovoditi naših armad v kraje, kjer nemamo nič iskati, nego prijateljstvo tamošnjega naroda in prijateljstva vrle Rusije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. januarja.

V **državnem zboru** hoče vlada še le v marcu predložiti postavbe o ponovljenji nagodbe z Ogri. Tako poroča „Presse“. Ali „P. L.“ ne veruje tega, vendar določnejega ni on povedati ne zna.

Dalmatinski deželni zbor je sklican na 15. februarja t. l.

Ogerski zbor se snide uže 10. t. m., a do 20. javnih sej ne bode imel. Do tedaj meni magjarski list, naj bi vlada če ne do nagodbe vsaj do kacega sklepa prišla.

Vnanje države.

O **ruskih** pripravah za vojsko časniki mnogo pišejo, ali le površno, ker ruska vlada je pametna dovolj, da ne pove kaj in kako dela. Kot gotovo se le to poroča, da se zdaj nova armada 150.000 mož snuje, ki se bode v teku januarja v Besarabiji sestavila.

V **Črnogori** je iz Rusije poslano živeža za tri mesece dovolj. Car sam je dal 20.000 cekinov, carska familija in generali tudi večje svote. Orožja se je poslalo za vse dozdaj dorašle neoborožene in mašinisti so poslani, ki bodo popravljali spridene puške.

Rumunski minister Sturdza je dal ostavko. Imel je oddel javnih del.

Francoske vlade časnik objavlja, da se je odstavilo 8 prefektov, šest pa prestavilo, oziroma na novo imenovalo; dalje se je pomilostilo 54 obsojenih komunardov.

Pri dopolnilnih volitvah v **italijansko** zbornico so voljeni Visconti-Venosta, Bonghi pa Micheli.

Nemčija novo izvoljenega turškega poslanika za Berlin, Kalil-Serif-paše noče sprejeti, nego ga zaradi njegovega prejšnjega vedenja v Parisu smatra za „neljubo osebo“.

V **Perziji** se boje lakote in so se vse luke perzijskega zaliva zatvorile, da se žito ne more izvažati.

Dopisi.

Iz Novega mesta 7. jan. [Izv. dop.] Zadnji „Slovenec“ je prinesel iz Novo-meške okolice neki dopis, v katerem se dopisnik pritožuje o zaspanosti, ki po njegovih mislih biva v narodni naši čitalnici. Res, da so nekateri naših udov ubogim nemčurjem tukajšnjega kazina s svojimi izdatnimi duševnimi močmi pomagali pri veselici, katero so napravili v korist pogorelcev Jablanskih, vendar smo prepričani, da so to storili samo v blagem namenu, podpirati omenjene pogorelce. Sicer smo v principu proti vsakej podpori nasprotni nam stranke uže za tega del, ker vemo, da se v onih krogih najsvetejše naše težnje ps ovajo in neusmiljeno teptajo. Želeli bi zaradi tega, da se mladi naš svet one tovaršije popolnem varuje in večkrat zahaja v naša društva, ter tako ohrani sebi in družim narodno zavest in narodno čuvstvo. Ako pa gledaš na moči, katere se napotijo v nemčurskem nam nasprotnem taboru, najdeš, da je društvo kazina do sedaj zelo hiralalo, ali dobilo je lansko leto lovce, katerih častniki so večidel pevci in tedaj marljivi podporniki onih krogov, o katerih mirno sodeče naše do-

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

True vendar od tega časa nij bil nekdanji možak. Vstal je za deset let postaran in njegova moč je bila tako oslabela, da je mogel opravljati le kako razmerno lahko delo. Takrat mu je njegov blagosrčni prijatelj in prejšnji gospodar preskrbel službo, ki jo je sedaj opravljal; razen tega pa je prisluzeval še lep denar s tem, da je drva cepil, sneg razmetaval in druga prilična opravila opravljal. —

Imel je sedaj okolo petdeset do šestdeset let, bil je krepkega života z obličjem, katero

je narava precej debelo izrezala, ki pa je vendar izrazovalo obilo blagosrčnosti. Bil je sam na sebi tih in zmolčljiv, živel je rad sam za se, znan je bil le malo ljudem v mestu, ter je imel le enega dobrega prijatelja, cerkvenika sosednje cerkve, prestarega moža, ki so ga navadno držali zo vrtoglavega in nepriljudnega človeka.

Ko smo zapustili Jerico, bila je ravno pri večerji; a sedaj vrnivši se k njemu jo vidimo stegnjeno na velikem stolu spati, zagrmeno s toplo odejo in glavico položeno na blazino. True sedi tik nje; suho nje ročico drži v velikej svojej pesti ter zdaj pa zdaj popravi odejo krog nje. Teško sope; h kratu se vzdigne, potem nagloma govori; nje sanje so gotovo nemirne. True posluša pazno njene besede, katere močno izreka: „Oj, ne storite! ne storite! Ne vtopite moje mačice!“ potem zopet s strahovitim glasom: „O joj! vzela me

bode! vzela me bode!“ potem se glase nje besede ganljivo, žalostno in resnobno: „Dragi, dragi, mili stari mož, pustite me ostati pri vas! pustite me ostati tu!“

Debele solze se svetijo v Trueman Flintovih očeh ter dero doli po razoranih njegovih licih; potem položi debelo svojo glavo na blazino, primakne Jeričini obraz k sebi ter jej gladi dolge nepočesane lase. Tudi on glasno misli — kaj pa pravi?

„Tebe vzeti! — ne, tega ne bode! Pri meni ostati! — ostala bodeš, to ti obljubim, ti uboga tičica! Popolnem osamljena na tem velikem svetu — osamljen sem tudi jaz! — Če je božja volja, ostaneva skupaj.“

Četrto poglavje.

Je v starostnih, v otročjih letih ves naš up

Podpora drugih; milosti učiti nas: Prirodi nalog prvi je, človeštvu ta.

Mlada Jerica je našla prijatelja in po-

mače občinstvo neugodno misli in tudi misliti mora.

Kolikor je v omenjenem dopisu, kar se tiče travestije lepe cerkvene pesni „tantum ergo“ in posmehovanja o nebohodu Marije resničnega ali ne, sedaj ne bodem preiskoval, če je reč res taka, je naloga državnega pravdnika uradno ustaviti tako protizakonito postopanje, a ne naše ni vaše.

Glede čitalničnih vesellic se glediščne predstave v naši čitalnici precej dobro in z veliko živahnostjo igrajo, to nam pa dopisnik vendar ne bode zameril, da čitalnica od 1. jan. nij mogla več nego eno veselico praznovati in sicer na novega leta dne praznovati, saj je komaj sedem dnij preteklo in zopet napravi čitalnica tombolo s plesom in kakor se v zadnjem „Slovenskem Narodu“ bere, obhajala jih bode pred pustom celo šest, gotovo veselo poročilo o marljivem delovanju čestitega odbora. Za Vodnikov spomin se pripravljaja sijajna beseda, kar nam tembolj zadostuje, ker dobro vemo, s kakimi težavami se je treba boriti zaradi pomanjkanja izdatnih duševnih močij in ker Novomesto uže več let spomina slavnega našega pesnika obhajalo nij.

Iz Črnomlja 4. januarja [Izv. dop.]

Čitalnica naša je napravila na Silvestrov večer po starej navadi veselico z bogatim programom in reči moram, da so se vse točke v občo zadovoljnost vršile. Petje, posebno pa mešani zbori, pri katerih so domoljubne naše gospice sodelovale, dopadalo je vsem zbranim; največjo pozornost pa je vzbudil samogovor iz Stritarjevega „Oresta“, katerega je izvrstno predstavljal g. K. — Sledila je potem igra: „Živo-mrtva zakonska“ pri kateri nij bilo smeha konca ne kraja in katero so naši izurjeni diletantje izvrstno igrali. — Po igri bila je potem šaljiva loterija z mnogovrstnimi lepimi in šaljivimi dobitki, katera je trajala skoraj do ene po polu noči. Mladi svet začel je potem rajati in začetek novega leta s plesom praznovati, stareji možaki so ga pa v spodnjih prostorih grajskih pri čaši vina praznovali in napivali si na lepšo in Slovanom milejšo bodočnost.

V zgodnjem jutru smo se še le ločili, da si zberemo novih moči za drugi dan, ker čakal nas je prevažen posel — bil je občni zbor in volitev novega odbora. — Zadovoljna sme biti čitalnica naša z vspehom, katerega je v preteklem letu imela, bodi si finančno, bodi si duševno. — Poleg vseh zdatnih stroškov, katere je imela posebno pri predstavi operete

„Tičnik“ in pri kegljanji na dobitke, ostalo jej je vendar čistih 70 forintov, — za naše kraje in razmere res lep denar! — Vršila se je potem volitev odbora in čestitamo si lahko vsi društveniki k takemu odboru; kajti prepričani smo uže naprej, da bode novi odbor delal po svojih močeh in te ima v izobilji — samo v prospeh naše domače stvari. — Voljeni so pa: g. Kuralt, predsednik, g. Dev, podpredsednik, g. Škrlič, tajnik, g. Rupnik, blagajnik in gg. Dr. Pavlič, Šuštaršič in Stariha, odborniki. — Zastopana je tedaj v odboru inteligenca in mestjanstvo črnomaljsko. Res da so žalibog mej našimi mestjani nekateri takovi filistri, kateri mislijo, da so si z vstopom v čitalnico kupili tudi pravico v odboru sedeti; kateri bi bili radi predsednik itd. vse v eni osebi in se potem takoj, ko vidijo, da jih v odboru ne moremo, izbrisejo iz čitalnice, — je nekoliko tacihi čudnih tičev, ali zagotovljeni naj bodejo, da zaradi njihovega izstopa ne bode čitalnica propala in ko bi se zaradi razžaljene častilakomnosti celo na glavo postavili ali pa celo mej nemškutarske Turke šli! Novemu odboru pa zakličem: Živeli in dobro delovali v svrhu naše narodne prosvete!

Od Borovnice 8. jan. [Izv. dop.]

Glavni občni zbor našega bralnega društva, 8. t. m. bil je nepričakovano dobro obiskan. Novi odbor sestoji iz sledečih gg.: Anton Jugovec, župnik kot predsednik, Ivan Majaron, podpredsednik, Josip Košir, blagajnik, Janko Ržen, tajnik. Odborniki: gg. Lavoslav Zaletel, Franjo Papler in Ivan Borštnik. Članov šteje društvo blizu 30 in napravi v teku predpusta 2 veselici. Sestava odbora opravičuje nado, da bode društvo odslej najboljše prosperiralo. Delujmo složno naprej v narodnem slovanskem smislu!

Iz Gorice 8. januarja [Izv. dop.]

Dolgo se je motalo vprašanje, kedo bode v Gorici prihodnje tri leta županil; danes se je razmotalo. Dr. Deperis, odvetnik in dež. odbornik je voljen z večino glasov: 16 zoper 6 (katere je dobil Dr. Luzemberger) in dva poedina. Počakajmo ces. potrjenja, predno izpregovorimo kaj o novem županu. — Dr. Deperis kot voditelj liberalne stranke ima veljavne nasprotnike mej vladnimi privrženci, kateri mogoče da ne bodo držali rok križem; akopram bi bilo strašno malenkostno, ako bi se volitev brez prav posebnih razlogov ovrgla.

Vsled neprestanega deževanja je postala lepa Gorica prava blatna vas.

Iz Mozirja dne 8. januarja. [Izv. dopis.]

Dne 7. t. m. se je v našem trgu, kakor navadno vsako leto v podporo in povzdigo domače dekliske šole napravila tombola, katera je bila od domačinov, kolikor jim je ljubezen do šole dopustila, dovoljno obiskovana. — A vendar ne vem, je-li na vsem slovenskem Štajerju jednaki veter veje v obziru vzajemnega delovanja na polju narodne omike, ali le samo nekatere posamezne kraje ta čudoviti Samum ustrahuje. — Kdor je kedaj po naših krajih potoval, bode strmel, ako mu objavim, da tudi v našem trgu sapa razprtije, dasi hladno, a vendar občutljivo brije. — In če se bodo reakcionarni koraki še bolje pospeševali, tedaj uže denes lahko belemu svetu objavim ter zagotovim, da urneje nego po brzjavu dirjamo v nam pripravljeno „Rumpelkammer“ nazadnjaštva. — A pri tej obžalovanja vrednej nejedinstvi je še ipak zabilježiti vesela istina, da še mnogo dobrodejnega duha za razvitek narodne šole tukaj veje in to ne le v trgu, temveč tudi v okolici gornje savinjske doline. — To dokazujejo narodnjaki naši pri vsakej priložnosti — ne boječ se jezikov in opovirov stare služinčadi. — Ženska naša mladež še mnogo potrebuje in mnogo ji je želeli, da dospe do tiste izobraženosti, katera se terja dandenes od vsake gospodinje. Uže pred nekoliko leti je tukajšnji vrli gospod župan Goričar, vsikdar vnet za narodno šolsko stvar, izprožil hvalevredno idejo, naj bi se v podporo in povzdigo dekliske šole vsako leto tombola napravila. — Občinstvo se je omenjene zanimivosti vsikdar rado udeležilo, samo letos se jih je nekaj izneverilo; a to nič ne de, vsaj vemo, da se s časoma tudi ljudje spremenijo. — Pa korajža velja! Gospod Goričar, dober oče šolski mladeži, je stvar vedel zopet tako urediti, da je bil znesek podpore zdatnejši od lanskega leta. Prisrčna mu hvala! — In tako se bode zopet nežna mladež lahko vadila v ročnih delih — ter se enkrat tudi hvaležno spominjala na prijatelje in dobrotnike mozirske narodne šole. — Tako podvzetje bodi vsem slovenskim šolskim občinam, kateri složnost poznajo, — živo priporočeno! —

Iz Gradca 8. jan. [Izv. dop.]

Prijatelj domačih pesnij porabi rad vsako priložnost, da sliši le znane mu glase, živo ga spominjajoče domovine in naroda, koji jim je dal življenje, kojega duševno življenje in značaj izražujejo. Radostno posluži se take priložnosti, ako mu je dano, slišati domače

krovitelja; in dobro je bilo, da ga je našla, ker stradanje in zanemarjenje ste jej bili skoro spodkopali žalostno življenje, ter bi bili končali vse njene skrbi. Prvo jutro, katero je doživela v Truejevi hiši, izbudila se je z močno mrzlico, glava in vsi udje so jo boleli in kazala so se vsa znamenja hude bolezni. Ozrla se je ter videla, da je sama v sobi; a v peči je močno gorelo in pripravljeno je bilo za zajuterk. V par trenutkih se je zavedela, kje da je in kaj se je zgodilo z njo; soba namreč zdela se jej je popolnem ptuja, ker videla jo je prvič pri svetlem dnevu. Sreča se jej je izrazovala v suhem obrazu, ko se je spominjala dogodovčev prejšnjega večera ter je mislila na blagosrčnega starega Trueja in novi dom, katerega je našla pri njem. Vstala je ter šla k oknu gledat, če prav se jej je v glavi hudo vrtilo ter se je tako opotekala, da je komaj stopala. Zemlja je bila pokrita s snegom in

vihar je še zmerom razsajal. Kot bi bil sneg Jerici zaslepil oči, h kratu namreč nij nič videla, v glavi se jej je vse vrtilo, omahnula je ter padla na tla.

Trenotek pozneje je prišel Trueman ter se je močno prestrašil, ko je zagledal Jerico na tleh; kmalu pa je našel temu pravi uzrok, kajti opazil je bil uže po noči, da je zelo bolna in čudil se nij, da je omedlela, ko je skusila hoditi. Položil jo je v posteljo in kmalu se mu je posrečilo, da se je zopet zavedala; a tri tedne nij mogla drugače sedeti, če je True nij vzel v naročje. True je bil okoren skoro pri vseh stvareh, to pa nikakor ne, ko je skrbel za svojo majheno rejenko. Izveden je bil precej v boleznih ter je bil na svoj način nekak zdravitelj in strežnik; in če prav nikdar nij imel dosta opraviti z otroci, vendar ga je njegovo toplo serce vodilo na pravo pot ter ga učilo vse, kar je bilo treba Jeri-

činem zdravji in mnogo več ljubezni, kot so jej je kedaj prej skazali.

Jerica je bila zelo potrpežljiva. Časih je budila cele noči ter trpela najhujše bolečine in najstrahovitejši dolg čas, da je morala tako dolgo v postelji ležati, in vendar nij le enkrat vzdihnila ali zaropotala, da ne bi prebudila Truemana, ki je poleg nje na tleh spaval, če je mogel se znebiti toliko skrbi za njega, da njo, da bi bil spaval. Ko je časih trpela hude bolečine, nosil jo je Trueman cele ure na naročji. In celo takrat delalo se je Jerici boljše kot je v resnici bilo, ter je na videz zadremala, da jo je položil v posteljo ter sam nekoliko počival. Nje srčice je bilo polno ljubezni in hvaležnosti proti svojemu prijaznemu pokrovitelju; premnogokrat je premišljevala, kaj bi mu lahko storila, ko bi zopet ozdravila, in čudila se je temu, ali se bode mogla kedaj naučiti dobro delati. True jo je moral

moči, gledati domače obraze, ponujajoče narodne umotvore zbranemu svetu. Vesel je pa tudi in hvaležen vsacemu drugemu, kateri dobrovoljno seznanja občinstvo s takimi umotvori.

Veselilo nas je tedaj, ko smo po tukajšnjih časnikih čitali program koncerta, kojega je naredil kvartet graških gospodičin 7. t. m. v vitežkej dvorani, ker so bile v ta program tudi slovenske pesni „Zapuščena B. J., Kulkavica G. J. in Ples G. J.“ sprejete in brez daljnega pomisleka podali smo se na navedeni dan tudi mej zbrane poslušalce.

Kakor ne bode nihče izmej občinstva te stopinje v življenji obžaloval, tako je ne bomo tudi mi obžalovali.

Radujemo se marveč, ter smo prav hvaležni gospodičinam za izvrstno petje. One so zbranim pokazale, kake umotvore da ima naš narod glede pesnij in melodij, kako čuvstvuje in živi, ka ti umotvori niso samo za kmete pripravi, ampak, da se smejo na vsakem javnem odru, pred meščanom in plemenitašem uspešno pokazati. To je istina, o katerej smo se prepričali tudi ta krat do dobrega, ker so bile vse tri pesni od zbranega občinstva z živahnim priznavanjem sprejete.

Hvala in slava vrlim trem sestram gpč. Čampinin in gpč. Galovič! Sezite čestokrat po slovanskih pesnih, ker vam je stvarnik podaril tako velik in lep dar, in ker — imena to nekoliko spričujejo, vaša kri nij celo tuja slovanskej krvi.

Domače stvari.

— (Andrej Volkar), Slovenec iz Kamnika, je bil te dni v Pragi promoviran za doktorja prava.

— (Trgovski ples) bode letos v Ljubljani v kazini prvega februarja. Zakaj ne na neutralnih, nenemških tleh?

— (Prvih pravil) izkega bralnega društva vlada nij potrdila. Pravila prenamerjena so zopet vladi v potrdilo predložena.

— („Der dumme Kerl von Laibach“), ki se pa sam imenuje „Laibacher Tagblatt“ pripoveduje svojim potrpljivim bralcem, da so naše slovenske „sondergelüste“ to, da želimo Slovenci s Hrvati zedinjeni biti pod svitlo krono habsburško. Po tem tacem so ravno tako želje nemškutarjev, nas ponemčiti, v zvezi z Nemčijo ohraniti, z Rusijo v vojno spraviti še vse hujše „sondergelüste“ naših protivnikov.

— (Pomlad.) Vreme ima imamo zopet dalje časa uže tako toplo, da rasto po okoličaji baje uže vijolice, glasnice pomladanske.

čestokrat zapustiti ter iti po svojih opravilih; tako je bila prve tedne svoje bolezni po gostem sama, vendar je bilo tik nje vse, kar je potrebovala; tudi jej je po gostem ukazoval, naj ostane v postelji, dokler se sam ne vrne. Nazadnje je je mrzlica tako hudo zgrabila, da se jej je mešalo, in nekaj dnij se nij zavedala, kdo da jej streže. Neki dan se je, po dolgem mirnem spanji prebudivši se, zopet zavedela ter je ugledala ženo, ki je tik nje postelje sedela in šivala.

Jerica je v postelji poskočila kvišku, da bi pogledala tujko, ki nij zapazila odpreti jo oči, a sedaj je zastrmela prvi trenutek, ko je videla, da se Jerica giba; zaklicala jej je: „Dete drago, vlezi se! vlezi se!“ in položila svojo roko mehko na njo, da bi podpirala svojo prošnjo.

(Dalje prih.)

— (Postonjska čitalnica) bode napravila v nedeljo 14. t. m. veselico v prostorih gosp. Ignaca Doksa s programom: 1. Petje; pesmi: „Moj dom“, poje zbor, „Večerna“, četverospjev, „Slovenska dežela“, poje zbor, „Solza“, četverospjev. 2. Smešen kuplet. 3. Tombola. 4. Ples. Odbor čitalniški vabi uljudno občinstvo k mnogostevilni udeležbi.

— (Pobožni sleparji.) Piše se nam: Po deželi se klatijo uže dalje časa neki kupci, kateri kupujejo stare srebrne pase od naših premožnih kmetic. Da dobijo dosti vredne pase za slepo ceno, zato lažejo ljudem, da se pasi potrebujejo za lepšanje neke podobe matere božje. Kraj kje je ta mati božja povedo ti možakarji kakor jim ravnopravno hodi. Nekaj kmetskih žensk so ti ptiči, dunajski židje, uže osleparili. Mi opozorujemo naše kmetske ljudi, naj ne verjamejo tem lopovom, nego če hočejo take pase prodati, da jih prineso v Ljubljano, kjer se njim bodo pošteno po vrednosti izplačali pri poštenih zlatarjih.

— (Brandstetterjevi rudokopi) se bodo te dni prodajali na prošnjo upravitelja konkursne mase, dr. Lichtensterna, eksekutivnim potem. Rudokopi z vsem vkup so cenjeni na 21.000 goldinarjev, zaprti Frice jih je pa svoje dni hotel prodati za en milijon. Predlanskem je naš list tožiti hotel, ko smo rekli, da so 40.000 gold. vredni.

— (Ormuško okrajno učiteljsko društvo) je v seji 4. t. m. sledeče gg. v odbor izvolilo: Prvosednik Kovačič Stefan, nadučitelj v Središči. Tajnik Šinko Josip, učitelj v Središči. Blagajnik Štuhec Anton učitelj pri sv. Bolfangu. Odbornika: Eberl Anton učitelj pri Veliki nedelji in Kosi Ivan učitelj pri sv. Lenartu. Za podpredsednika je odbor g. Eberla in za poslanca k „Lehrerbundu“ g. Strekla, učitelja v Središči izvolil.

— (Zmrznil) je na planinah zgornje štajerskih pri Muravi drvarski hlapec Anton Hošnar iz Kranjskega in je bil na starega leta dan mrtev najden.

— (Iz Trsta) se piše, da je bil tam te dni Osman-paša, vjetnik črnogorskega kneza in se je odpeljal potem v Carigrad.

— (Nagla smrt.) V soboto je pri rupečem mostu v Trstu peljal nek fakin ročni voziček; naenkrat ga je mrtvoud zadel, da je namah zgrudil se in izdihnil dušo. Star je bil 42 let.

— (Tatvina na kolodvoru.) Piše se nam: Pretekli mesec so tatje 12 vagonov na kolodvoru v Kaniži po noči odprli, ter mnogo moke in sukna odnesli. Še le ko so drugi prišli, so jih čuvaji s streljanjem odpodili.

— (Bogat drvar.) Iz Celovca se piše, da je te dni tam umrl neki Karl Gärtner, ki so mu „drvarjev Karl“ rekli, zarad tega, ker je uže od nekdanj služil si kot drvar živež. Vse je mislilo, da je jako ubožen, in kako se je ves svet začudil, ko je po smrti zapustil 10.000 gold. av. v. Sorodnikov nema nič, da bi se lepe dedščine veselili, in je drvar svoje zadnje dni vse v oporoki zapisal na nekega znanca, ki se mu je bil zadnje dni prikupil. Nauk iz tega: tudi z drvarji bodi prijazen.

— (Strah.) Piše se nam: V C. na Dolenskem je prišel dne 3. t. m. okolo dvanajste ure po noči fant od vasovanja domov. Pot ga pripelje do pokopališča. Luna se je skrila ravno za oblake, tedaj nij bilo natanko okolo videti. Videl je pa vendar do vrat pokopališčinih. A zdaj zagleda pred pokopališčinimi vrati — strah. Bilo je nekaj črnega.

Precej mu pride na misel, da je kak duh; vendar dobi toliko poguma, da nabere v roke kamenja in začne strah kamenjati. Ko vrže prvi kamen, ga dobro zadene, pa kamen odleti, kakor od lesa. Pa zdaj je še le strah velik, zdaj! Zdi se mu, kakor da bi prihajal strah zmirom bliže in da je pošast zmirom večji. Ko mu strah do kraja srce prešine, vrže kamenje od sebe in beži spat. Drugi dan ob treh zjutraj pa vstane vaški mesar in gre iz hiše. Ko pride ven, ozre se proti pokopališču, ki stoji ravno pri cesti. Tudi ta pred vrati vidi nekaj črnega stati, a ne misli na strahove in duhove, temuč méni, da je volk. Urno gre v hišo po samokres, ki ga je imel nabitega. Ž njim gre ven na cesto, stopi malo bliže, pomeri in ustrelj. Ko sosedje zaslišijo pok, urno vstanejo in gredo ven gledat, kaj je. Mesar, s pridevkom Bavec, pa uže kriči: Hitite skupaj, hitite! Volka sem ustrelil, pa ne vem, če je uže poginil, ali se je le potuhnil? Hitro zgrabi vsak sekuro, vile, ali kar je mogel kdo v roke dobiti. Ali zdaj se pa nobeden ne upa naprej gledat, če je volk še živ. Primejo se tedaj za roke in gredo tako z velikim strahom bliže. Ko pridejo blizu, udari jeden s palico po strahu, kolikor more. Pa kaj je? Kos — lesa okroglega, kakor mož čez pas debelega, in kak poldrug komolec dolgega, katerega je bil nekdo nalašč zvečer na cesto po konci postavil.

— (Vspehi nemškutarskih šol. Iz Trebovelj se piše „SL.“: V rokah imam nek list, ki bi imel biti pri vas Kranjcih še v navadi, tako imenovani „Ehemeldzettel“, ali po slovenski ženitovanjska oglasnica. Čujte, kako se ta „unicum“ glasi: „Löblihes Gemeindeamt! Gehorsamste J. J. fon Padesch Gemeinde St. Georgen H. Nr 54 Bittet um die Gafelikeit, um die Erlaubnis zu Hairaten, Alt 27 Jahre, In Arbeit Hrastnik, Gemeinde Trifail, bittet er um Erlaubnis zu schiken Gemeindeamt St. Crucis am 2. Jänner 1877 Der Bürgermeister“ In za to šušmarijo moral je g. županu plačati še 5 gld. Zvedel sem, da je učeni tajnik pri županiji sv. Križa v Svibnem 1. t. m. svojo službo nastopil. Oj srečni oni kraj, ki ima župana, ki niti brati, niti pisati ne zna, pač pa ima sebi na pomoč tajnika, ki priproste ženitovanjske oglasnice spisati nij kos. Ali bi ne bilo pametneje, da bi se take reči spisovale v domačem umevnem jeziku?

Razne vesti.

* (Učiteljic) je v Cislajtaniji na javnih in privatnih šolah nad 6.500. To število pa bode vedno raslo, kajti kandidatinj je zdaj nad 3000. Pestalozzi pravi, da je ženski spol uže po naravi poklican k učitelstvu; to se je dovolj uvažilo, kajti tudi učence, ne samo učenke, se mu uže izročajo v odgojo.

* (Strašen mraz.) V Vologdi na Ruskem je padel toplomer 19. in 20. decembra na 43 stopinj mraza. Stene hiš dajo tako malo varstva, da kurjenje nič ne izda. Najstarejši ljudje se ne spominjajo, da bi bil mraz uže kdaj tako hud.

* (Mavrico) so videli zadnje dni decembra, v Londonu. Z zgornje Štajerskega, iz Kapfenberga pa se piše, da so jo tudi tam videli 5. t. m.; razprostirala se je čez celo dolino in je trajala nad 20 minut. — Tudi v Ljubljani so jo nekateri ljudje videli zadnje dni pr. leta. Lepa zima.

* (Viharji.) Na zapadni obali Francoskega razsajajo strašni viharji. Ljudje so povsodi v največjih skrbih in akoravno vse mogoče počno, je škoda vendar ogromna. Parobrodsko zveza mej Francosko in Angleško je pretrgana.

* (Ogerski študentje) so dali Abdul Kerimu narediti častno sabljo. Na držaji je na eni strani zapisano: „Deus, exercituum pellator, fortissime esto mecum;“ na drugi pa je mati božja in napis: „Maria mater Dei, Patrona Hungariae, sub tuum praesidium confugio“. Dalje se bere: Magyar ifjuság Abdul Kerimnek, Djunisi győzőnek 1876. t. j. Oggerska mladež Abdul Kerimu, zmagaču pri Djuniši 1876. Sabljo so mu nesli trije študentje.

* (Hrabri naši Nemci.) Da so Prusi in drugi Nemci, kateri imajo bastardirano slovansko ali pa frankovsko kri v sebi, res hraber narod, to so dokazali. Ali kako so naši nekateri, to kaže, na pr. mali dogodek, da je 1. t. m. blizu Linca na javnej cesti slaboten nemšk fant družega nemškega fanta napadel z nožem, ko sta z mnogimi družimi nemškimi od mase domov šla, ali nobeden se ni upal noža jemati mu, temuč vsi so zbežali, tako, da je lahko protivnika zaklal. Linška „Tagesp.“ in „N. Fr. Pr.“ imenujeta to „Cynismus und Feigheit“. Mi konstatiramo, da se mej Slovenci to ni zgodilo.

Za M. Vilharjev spominek

so dalje darovali ti-le čč. gg., gospe in gospodične
Prenos . . . 74 gl. 30 kr.

Franjo Škofic v Kostanjevici	1	—	—
Andrej Golli	1	—	—
Ivan Kalin	1	—	—
Pere Vavpetič	1	—	—
Ivan Saje v St. Jarneju	1	—	—
Peter Jeraj v Kostanjevici	1	—	—
Fr. Avgustin v Kostanjevici	1	—	—
Gustav Omahen v Kostanjevici	1	—	—
Karel Rudež, deželni poslanec, v St. Jarneju	2	—	—
Valentin Burnik v St. Jarneju	—	50	—
Ivan Tavčar	—	50	—
K. Jančigar, kaplan v St. Jarneju	1	—	—
Josip Pekovec v St. Jarneju	1	—	—
Franjo Zagorec	2	—	—
E. Korošičeva	—	50	—
Alojzij Majzelj	—	20	—
P. Androjeva	—	50	—
P. Zagorčeva	—	50	—
Anton Majzelj	—	30	—
Jože Oblak v Ljubljani	1	—	—
Peter Černe	—	20	—
V. Č.	—	10	—
Jarnej Černe	—	40	—
A. St.	—	23	—
F. Fajdiga	—	20	—
A. Velikanje v	—	20	—
I. Potočnik	—	50	—
S. Noll	—	20	—
Vesela družina pri Urbančku na Ježici	2	—	—
Vesela družina v St. Petru	3	—	—
Franja Kavčičeva v Zagorji	—	30	—
Ivanka Bilčeva	—	30	—
Urška Šabčeva	—	30	—
Marijana Šabčeva na Kalcu	—	30	—

vkup . . . 101 gl. 43 kr.

Vsem tem darovateljem izreka se s tem gorka zahvala, ter ob enem želja izraža, naj bi onim blagim darovalcem iz Dolenjskega še mnogo posnemovalcev sledilo.

Zagorje na Notranjskem, 4. januarja 1876.

Za odbor: H. Legat.

P. T. občinstvu se na znanje daje, da je gosp. Anton Jeločnik prevzel nalog za nabiranje doneskov za spominek M. Vilharja za Ljubljano.

Listnica opravištv: G. Fr. T. v Spljetu. Za drugo četrtletje je ostalo 2 gl. 30 kr.

Umrli v Ljubljani

od 1. do 6. januarja:

Helena Kropar, delavca žena, 52 l., v bolnišnici, za jetiko. — Antonija Roje, akt. vdova, 46 l., za jetiko. Neznana žena, v bolnišnici vsled slabosti. — Franc Zupančič, delavec, 50 l., od mašine pohabljen. — Cecilija Regli, mizarjev otrok, 1 m., za sušico. — Leopoldina Šumi, slad. otrok, 1½ l., za pljučnico. — Matej Joras, somestnik, 60 l., na mestnega gozda cesti št. 4, za splošno vodenico. — Katarina Skubic, osobenjica, 76 l., v dež. boln. za oslabelost. — Karlu Mačku, nakladalcu, dekletce, 3 min., na Krakovskem nasipu za možjansko apopleksijo. — Eduard Igel, glediščnega rekviziterja otrok v sv. Florjana ulici št. 25, za davico. — Gaspar Lucardi, osobenjice otrok star 13 let, v civilni boln. za oteklino.

Lepa vila

s hlevi, na tržaški cesti, krasno ležeča, blizu fabrike za tobak, se po ceni prodaje.

Natančneje poroča o tem administracija tega lista.

(416—4)

Dunajska borza 9. januarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	61 gl. 25 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 55
1860 drž. posojilo	111 80
Akcije narodne banke	807 —
Kreditne akcije	140 70
London	125 70
Napol.	10 03
C. k. cekini	5 98
Srebro	114 75

Dorško olje

iz sale kitovih jeter,

iz Borgena na Norveškem;

rumeno 1 steklenica 60 kr.;

nepremočljivo brez okusa in duha 1 steklenica 80 kr.;

s šč. železnim jodirom 1 steklenica 1 gold.

Da se ponarejevanju izogne vtisneno bode moje ime na vsakej steklenici.

(53—46)

Gabriel Piccoli,

lekar, na dunajski cesti v Ljubljani.

Loterijne srečke.

V Gradci 6. jan.: 47. 58. 85. 74. 14.
Na Dunaji 6. jan.: 47. 46. 55. 4. 7.

Štev. 17656.

(4—1)

Razglas.

Visoka c. k. deželna vlada je z dopisom od 10. decembra 1876 št. 8374

20. januarja 1877

kot taisti dan določila, ko se bodo domači žrebci iz političnih okrajev mesto Ljubljana in okolice ljubljanske, ki se hočejo za pleme rabiti, pregledavali.

To se posestnikom žrebcev iz omenjenih političnih okrajev naznani s pristavkom, da se pregled omenjeni dan ob 10. uri do polu dne v tukajšnji živinozdravilnici na poljanskem predmestju prične.

Mestni magistrat v Ljubljani,

4. januarja 1877.

Jedina trgovina na Dunaji!

katera je ugodna za tako slabe čase, sklenila je cene blaga še za 30% znižati in ta je

Kineškega srebra fabrikna zaloga

H. Bettelheima & Co.,

Dunaj, Kärntnerstrasse 14, v bazarju.

Veljalo je na primer.

	prej	sedaj		prej	sedaj
6 žlic za kavo	gl. 3.50,	gl. 1.50	1 posodica za turški		
6 navadnih žlic	7.50,	2.75	tobak	gl. 4.—,	gl. 1.50
6 nožev za obed	7.50,	2.75	6 mal. tas za sladkor	3.50,	1.20
6 vilc	7.50,	2.75	1 posodica za maslo	3.—,	1.50
1 vel. žlica za juho	5.—,	2.50	3 korke s podobami	3.—,	kr. 90
1 mleko	3.—,	1.50	1 par svečnikov	6.—,	gl. 3.—
1 moka skledica z žlico	6.—,	3.—	1 majolka za čaj	8.—,	6.—
			1 posoda za olje i osot	8.—,	5.—

Posebno za darila pripravno?

6 nožev,	vseh 24 komadov v	6 desertnih nožev,	vseh 24 komadov v
6 vilic,	elegantnem etuiju na-	6 vilc,	elegantnem etuiju
6 žlic	mesto gl. 24 samo	6 žlic,	namesto gl. 26
6 žlic za kavo,	9 gl. 50 kr.	6 postavcev za nože,	samo gl. 9.75.

Najnovejša pasta za čiščenje zlatnine, srebrnine in kineškega srebra, škatljica 25 kr., 6 škatljic gl. 1.20.

Jako lepe tase, majolke za kavo in čaj, service za čaj, stojalca za pogrnene mize, girandole, posipalci za sladkor, čašice za jajca in garniture za jajca, posodice za zobotrebe, sponke za servijete itd. itd. Na vzunaj razpošilja se točno in vestno proti poštnem povzetku. Na zahtevanje dopošilja se tudi razločeni cenik brezplačno.

(142—20)

Nova slika.

Izšla je v Beču velika in umetniški izvedena slika

Srbski vojskovodje v srbsko-turškem ratu.

Milan M. Obrenović IV. Nikola I. Petrović Njeguš.

Generali: **M. G. Černjajev, Ranko Alimpić, Franjo Čah in Kosta S. Protje.** — Vojvode: **Petar Vukotić, Božo Petrović, Ilija Plamenac in Mašo Vrbica.** — Polkovniki: **Horvatović, Orešković, Ilija Čolak-Antić, Teša Nikolić, Valdemar Beker, Milojko Lešjanin.** — Podpolkovniki: **Sava Grujić, Vlaković, Kosta Bučević, Gruja Mišković.** — Major **Paja Putnik** in arhimandrit **N. Dučić.**

Slika ima 22 verno po fotografijah narejenih lik z grbom Srbije in Črne gore.

Slika je litografil A. Šubert.

Slika je 53 centimetrov visoka a 90 centimetrov široka.

Cena je sliki 1 gl. 20 kr.

Naročbine se pošiljajo na ovo adresu:

P. Janković, Wien, VIII., Plaristengasse Nr. 49.

Novci se pošiljajo v plačanem pismu, ali po poštnj napotnici; komur je lažje, naj na correspondenc-karti javi, pa se mu bo s povzetjem poslalo.

Prepodavci, koji za gotov novec naroče najmanje 10 komadov, dobivajo komad po 1 gl. in franco pošiljanje.

Cena ove velike in umetniško izvedene slike je tako majhena, da jo vsak kupiti more.

Brez ove slike naj ne bo nijedna obitelj, koja se interesuje za rat Srbije in Črne gore s turško carevino.

(349—21)